

BOLDOG BARTOLO LONGO

A RÓZSAFÜZÉR TIZENÖT SZOMBATJA

A RÓZSAFÜZÉR ÖTÖDIK SZOMBATJA

1. Soron következő **tized** elmondása (előimádkozóval)

Az ötödik örvendetes titok:

„... akit te, Szent Szűz, a templomban megtaláltál.”

2. Elmélkedések (felolvasó)

I. Elmélkedés

Jézus mindössze 12 éves, de mi mindent élt át eddig a napig! Alighogy bemutatták a templomban, az Úr angyala álmában megparancsolta Józsefnek, hogy meneküljön Egyiptomba, hogy megmentse a gyermeket és Anyját Heródes gyilkos kezétől. Íme, az engedelmesség második próbája. És a világ legszentebb, legengedelmesebb, legszegényebb és legmegalázottabb családja éjnek idején menekül.

Szegényen és ismeretlenül élt e család Egyiptomban, a babonákban, bálványimádásban, bűnben elmerült hatalmas országban. Az Aprószenteket megölette Heródes, az a Heródes, aki a saját fiát sem kímélte, és a végén úgy halt meg, hogy a férgek elevenen fölfalták, és elviselhetetlen bűzt árasztott.

A Messiás születéséről szóló próféciaák beteljesültek. A számkivetésnek vége, és József az Angyaltól kapja a fölszólítást, hogy térjen vissza Izraelbe. A család feje mindig József. Jézus és Mária hallgatagok, és a legpontosabb engedelmesség törvénye szerint engedik vezetni magukat. Mennyi nélkülözés érte őket e második úton!

Ó, Szent József pátriárka! A bensőséges lelkek igaz példaképe, részesítsd lelkemet a benső csöndességedben, a te békédben – mely Isten parancsainak teljes megtartásából fakadt – és szíved és elméd tisztaságában, hogy teljesíteni tudjam Isten terveit, követni tudjam szent indításait, és megtegyem, amit előljáróim és állapotbeli kötelességeim kívánnak tőlem. Amen

II. Elmélkedés

„Amikor 12 éves lett, szintén fölmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint. Az ünnepnapok elteltével hazafelé indultak, a gyermek Jézus azonban Jeruzsálemben maradt, anélkül, hogy a szülei tudták volna.”

(Lk 2,42-43)

Jézus nem rosszaságból, hanem az isteni bölcsesség terve szerint maradt a városban, azért, hogy megmutatkozzon a zsidó tudósok előtt, hogy Józsefben és Máriában megerősítse istenségének ismeretét, és hogy kettőjüket a bánkódó lelkek példaképévé, menedékévé és vigasztalásává tegye. Hogy Mária és József szent szívét milyen fájdalom szorongatta, arról csak azoknak a lelkeknek lehet némi elképzelésük, akik már szeretik Jézust, de nem érzik jelenlétének és áhítatuknak érzékelhető édességét, és úgy látják, hogy elmerültek az érzékek és a szenvedések, a szárazság, a kísértések és az elhagyatottság éjszakájában!

Mária és József kérdezősködik, keresik Őt, de senki sem látta. Ó, mekkora aggodalom ébredt bennük! Micsoda fájdalmat érezhettek?! Hogyan tűlhették azt a két éjszakát? Milyen félelmek és gondolatok gyötörhették őket! Mennyi szemrehányást tehettek maguknak! Ilyen kemény próba csak Heródes dühe és az egyiptomi veszedelmek voltak, de akkor velük volt Jézus, most pedig nincs sehol.

Istenem, Istenem, hányszor veszítettelek el anélkül, hogy bánkódtam volna miatta! Hányszor éltem nélküled, és még csak nem is nyugtalanított? Mi lett volna belőlem, ha a Te jószágod nem kezd keresni engem?

III. Elmélkedés

Három nap múlva megtalálták a templomban, ott ült a tudósok között, hallgatta és kérdezte őket (...) majd elindult velük, „*visszatért Názáretbe és engedelmeskedett nekik*” (vö. Lk 2, 46-51). Szent Lukács ezzel az egyetlen mondattal jelzi, mit tett Jézus a 30. életévéig. A többi evangélista semmit sem mond erről, mert Jézus maga akarta, hogy életének 30 évéről mást ne tudjunk, csak azt, hogy engedelmeskedett azoknak, akiket Atyja föléje rendelt.

Ez az engedelmesség egész életének és tanításának a foglalata, és Szent Pál apostol szerint egész dicsőségének a forrása: „*Megalázta magát és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért Isten fölmagasztalta, és olyan nevet adott neki, amely fölötte van minden névnek, ...*” (Fil 2,8-9).

Az első szavak ugyanis, melyeket tőle hallunk, az engedelmesség szavai az evangéliumban: „*Nem tudtátok – mondta anyjának, amikor az megtalálta Őt a templomban –, hogy nekem Atyám dolgaival kell foglalkoznom?*” (Lk 2,49). És az emberek szemében Jézus nem volt más a magánéletében, mint bölcs és egyszerű szüleinek engedelmeskedő gyermek.

Lelkem, szemléld csak, hogy Mária és József mennyi fájdalommal, alázattal és milyen tökéletesen követeltek és kaptak engedelmességet ettől a Fiútól, akiről tudták, hogy a Teremtőjük! Józsefet családfőként tisztelte Isten Fia és az ő anyja, és ez a följük rendeltség végtelenül megalázta Józsefet: ő tudta, hogy Isten az, aki alárendeli magát és engedelmeskedik az egyszerű ácsnak. Mária tudta, hogy amikor a Fiúnak parancsol, Istennek engedelmeskedik, aki ezt így akarta. Jézus pedig csöndesen, tisztelettel és örömmel engedelmeskedett mindkettőjüknek, mint olyanoknak, akik az Atyaisten helyettesei.

Íme, a legtökéletesebb engedelmesség, ami valaha megvalósult a földön. Ó, a rejtett élet édes mintája! Gondosan megtartották Isten törvényét, és állapotuknak megfelelően kezük munkájából éltek! A munka befejeztével visszavonultak imádkozni: micsoda imádság ez! Milyen mennyei ajándékok!

Nyilvános életében Jézus még inkább engedelmesnek bizonyult az Atya iránt. Íme, egész élete az engedelmesség tanítása volt: leszállott a mennyből, hogy megtegye Atyja akaratát, ez volt az Ő eledele is; tanítása nem az övé, hanem az Atyáé; a kelyhet, melyet értünk ki kellett innia, Atyja nyújtotta neki. Az egész törvény megtartását a szeretetben foglalta össze. A szeretet bizonyosságává pedig az engedelmesség gyakorlását tette meg. „*Ha szerettek engem – mondja –, megtartjátok parancsaimat.*” (Jn 14,15) „*Aki nem szeret engem, nem tartja meg szavaimat.*” (Jn 14,24) Senki sem tetszik tehát Istennek, aki nem szeret, és aki szeret, engedelmeskedik. Íme, a szeretet és az engedelmesség békíti meg és egyesíti a lelket Istennel, és érdemli ki a Paradicsomot.

Ő tökéletes alávetettséggel engedelmeskedett az igazságtalan bírónak, a bálványimádó helytartónak, a kegyetlen szolgáknak, mint olyanoknak, akiket Atyja arra az időre föléje rendelt. Ha tehát jól akarunk engedelmeskedni, nem kell vizsgálgatnunk a nekünk parancsolók életkorát, alkalmasságát, érdemét, tehetségét, kedvességét, erényeit vagy életszentségét; egyedül azt kell néznünk, hogy kinek a képviselőjében járnak el.

Jézus Krisztus az engedelmességet a legnagyobb tökéletességre emelte. Isten Fia egy szegényes otthonban szolgált, és napról napra elfáradt az ellenszolgáltatás reménye nélkül; sőt, jól tudta, hogy Atyja iránti engedelmességből mindent el fog veszíteni: otthonát, becsületét, és a legcsúfosabb halálban – két lator között – a vérét és az életét is. És hogy utolsó szavai azonosak legyenek az elsőekkel és egész életével, a kereszten e szavakkal lehelte ki a lelkét: „*Beteljesedett. Atyám, kezedbe ajánlom a lelkemet!*” (Jn 19,30; Lk 23,46).

A keresztény ember bölcsessége tehát az engedelmességben áll. Ezért kérte Dávid gyakran Istentől: „*Uram, taníts meg arra, hogy akaratodat megtegyem, mert te vagy az én Istenem.*” (Zsolt 142,10). „*Egyet kértem az Úrtól, csak egyért könyörgök: hogy az Úr házában lakjam életemnek minden napján.*” (Zsolt 27,4) – Mint hűséges szolga, aki ismeri és megteszi urának akaratát.

Ó, megtestesült örök Bölcsesség, imádlak téged. Természete szerint minden neked van alárendelve: az angyalok és a férgek, a földi dolgok és az égitestek. Mégis, hogy az én kevélységemet megszégyenítsd, elrejtetted nagyságodat, és engedelmeskedtél teremtményeidnek, még az igazságtalan és kegyetlen teremtményeknek is. Mi szükséged volt neked 30 éven át Mária és József vezetésére – hiszen nekik kötelességük volt engedelmisséget várni tőled –, aki az igaz világosság és a végtelen bölcsesség vagy, és kormányzod mindazokat, akik engedelmesek.

Te előre láttad vakmerőségemből és önszeretetemből fakadó folyamatos lázadásomat: ezért vagyok mindig nyugtalan, és vagyok tele ezer tévedéssel, rosszindulattal, ellentmondással és haraggal.

Ó, isteni Mester, add, hogy az én lelkem és testem engedelmeskedjék neked, és ez a por soha ne ellenkezzék akaratoddal. Áraszd lelkembe az engedelmisség erényét és szabadítsd meg minden tévedéstől és minden bűntől!

Ó, Isten tisztaságos Anyja, dicsőséges pátriárka, Szent József, ti, akik a legalázatosabbak és legengedelmesebbek vagytok az egész teremtésben, könyörüljétek kevélységem nyomorúságos bukásain! A ti engedelmes Fiatoktól nyerjétek el számomra a kegyelmet, hogy mindig megtegyem az Ő akaratát. Amen

3. Ennek a titoknak az *erénye* az **engedelmisség**. (pap)

Gyakorlása

Ma tedd meg mások akaratát ellenkezések nélkül. Nyomd el magadban a gondolatot, hogy neked mindig mindenben igazad van, és meg akarod valósítani a saját gondolataidat. Győzd meg magad arról, hogy Istennek jobban tetszik, ha engedelmeskedsz egy másik embernek, még ha ő nem is a legjobb közül való, mint a saját ítéleted végrehajtása. A szentírási bölcs mondja, hogy az engedelmisség több, mint az áldozatok.

Röprima (pap)

Ó, Mária, tengernek csillaga, ments ki a szorongatásból, melyben engem látsz!

Szentmise előtti imádság (pap)

Ó, Mária, ó, József, ti bánkódva könnyeztetek a három nap alatt, amikor vétlenül elvesztettétek Jézusotokat; én pedig aki oly sokszor és egész évekre elvesztettem Öt, egy könnyet sem hullatok? Ki lágyítja meg kőnél keményebb szívemet, hogy keserű könnyek öntsék el a szememet? Jézus szülei szeretetből sírtak, és ez a sírás nem ismeretlen a Szentek Szentje számára sem, aki a lázadó és megkeményedett szívű jeruzsálemi nép miatt könnyezett. És én nem sírok gyakori eleséseim, sok bűnöm és Isten iránti sötét hálátlanságom miatt, aki ennek ellenére sok jót tesz velem? Egyetlen reményem a ti fájdalmatokban és szeretetetekben van, ó, Mária és József! Ezt ajánlom föl ma e szentáldozásban Fiatoknak a belőlem hiányzó fájdalom és szeretet helyett, és cserébe a ti igyekezeteteket és Jézust kereső, forró vágyatokat kérem.

Ti a templomban találtátok meg Öt, és most én is a templomban, az oltáron fogom megtalálni a karjaitokban. Ő attól kezdve nem szakadt el tőletek; én mostantól fogva örök hűséget esküszök neki. Soha többé el nem szakadok tőled, Jézusom, semmi bűn miatt. És ha azt látnád, hogy bűnre készülök, mielőtt elkövetném – sőt még ma, e szentáldozás után –, ölj meg, nehogy örökre elveszítslek. Jöjj, ó, lelkem édes barátja e szívbe, és a szeretet a maga bölcsességével tanítsa meg a szívemet, hogyan kell egészen egyesülnie veled. Te, aki engedelmeskedtél a teremtményeknek, add nekem az engedmességnek azt az erényét, ami elfogadhatóvá tesz számodra. Te mindig szelíd, alázatos és engedelmes isteni Bárány, hallgass szívem szavára, mely miután annyi keserűséget okozott neked, most forrón vágyakozik utánad.

Amikor a kezedet kérték, hogy megköttözzenek, odaadtad. Amikor elvették tőled a ruhádat, levetetted. Amikor epével és ecettel kínáltak, megízlelted. Amikor azt parancsolták, hogy nyújtózz ki a kereszten, engedelmeskedtél,

és teljesítetted hóhéraid akaratát, mintha szájuk által a te örök Atyád szólt volna. Most engedelmeskedj a te szolgád szavának, aki úgy ajánl föl téged az Atyának, mint igaz bárányt a világ bűneinek kiengesztelésére. Végül engedelmeskedj a te végtelen szerelmednek, aki a szeretet fölbonthatatlan kötelékével akarsz egyesülni teremtményeddel.

Mennyei angyalok, akik a legtökéletesebb engedelmességben uralkodtok, szakítsátok szét lelkem kötelékeit, és e szentáldozással nyerjétek el számomra azt a boldog szabadságot, amelyben ti élték, hogy elszakadván önmagamtól, ne akarjak mást, csak azt, amit ti akartok és az én Uram, akit ti láttok és imádtok örökké. Amen

4. Szentmise előtti állandó imádságok (közös – külön füzet 1. oldal)

5. SZENTMISE

6. Szentmise utáni imádság (pap)

Dicsérjenek téged a te égi erőd, mennynek és földnek Ura, dicsőítsenek az angyalok és a szentek; téged áldjanak lelkem képességei! Végre a szívembe fogadtalak, ó szívemnek Istene: végre megtaláltam azt, akit szeret a lelkem!

Mennyre vágyódtam utánad, örök élet forrása, égi Bölcsesség! Hogyan sóvárogtam, amikor oly soká távol voltam tőled! A lelkem száraz, mint a víztelen föld, mert az érzéki örömök mérgezett forrása itatta, és mint a hervadó fű, melynek vízre van szüksége, hogy föléledjen. Te vagy az örök élet forrása, ó, égi Bölcsesség! Most egészen bennem vagy: átölellek, szívemhez szorítalak és nem távozom lábaidtól. Add értelmemnek a mennyei világosságot, szívemnek a hatékony kegyelmet, hogy többé el ne veszítsen téged.

Szeretlek téged, Jézusom, lelkem élete, és örömömet és szerelmemet szeretett Anyád és gondviselő atyád örömeivel egyesítem, ami akkor töltötte el őket, amikor megtaláltak téged a templomban.

Ó, *Mária*, ó, *József*, a Jézus nélkül eltelt három nap aggodalmaira és a megtalálásakor érzett örömökre kérlek, nyerjétek el számomra a kegyelmet

Fiatoktól, akit most a szívemhez szorítok, hogy Őt soha meg ne bántsam! A végső állhatatosság kegyelmét nyerjétek el számomra, hogy többé ne vétkezzem. És ha Ő úgy határozna, hogy én ebben az életben soha ne érezzem jelenlétét, gyötrelmeimben ti mutassatok be neki. Jézus, Mária, József, álljatok mellettem az utolsó órában!

És te, végtelen Bölcsesség és Szeretet, hallgass meg engem. Mindennél inkább azt várod tőlem, hogy engedelmeskedjek neked és az első, amit parancsolsz, hogy szeresselek Téged. Én pedig nyomorult bűnös válaszul a szeretetre, amellyel egészen nekem adtad magadat, most az ég és a föld színe előtt nyilvánosan örök engedelmességet fogadok szeretetednek.

Fogadd el, ó, isteni szeretet a kezemet, lábamat, nyelvemet, szememet, minden érzékszervemet, egész testemet, akaratomat, emlékezetemet, értelmemet, vágyaimat, gondjaimat, szándékaimat és lelkem minden rezdülését. Fogadd el, ó, Uram, minden órámat, minden percemet, életem minden körülményét, egész belső és külső valómat. A te szerelmed kormányozza bennem a képességeket és tetteimet, irányítsd munkámat, pihenésemet, jártamat és keltemet tetszésed szerint. A te szerelmed égjen a szívemben, fenyítsen és vigasztaljon, alázzon meg és emeljen föl, égesse el tökéletlenségeimet és tartsa meg egész bensőmet a veled való kapcsolatban és a tökéletes engedelmességben. Lemondok a saját akaratomról; vezérelj azon az úton, mely neked tetszik, vezess, aki által akarsz, csak te légy az én mesterem, és én mindenben, minden előljáróban a te hangodat fogom fölismerni, vezérem, Mesterem, jószágos Atyám! Amen

7. Szentmise utáni állandó imádságok (közös – külön füzet 2. oldal)

8. Ének (Salve Regina – Hozsanna 322)